

Splývat s proudem

Již od prvního kilometru na čtyřdobé padesátce Yuki Speedy mě cosi nutilo neustále přemýšlet. Asi ti lidé, kteří tvrdí, že jezdím docela rychle, mají pravdu. Ručička tachometru se motá kolem čárky, kterou Číňan ocejoval na hodnotu padesát, což je sice správně po stránce teorie a vyhlášky, ale v praxi tak Prahou jezdí málokdo.

Ani já nemám moc čisté svědomí, nicméně teď jsem z obliga. Jedu v rámci pravidel silničního provozu a dokonce pozoruji „nové“ věci, kterých jsem si nikdy předtím nevšimnul. Pomalu si „osahávám“ svůj nový dopravní prostředek několika následujících dnů. Člověk si popravdě nemusí moc zvykat. Jde o moderně vyhlížející malý skútrík, jehož posláním není trhání rychlostních limitů, nýbrž dovést svého majitele včas, bez hledání místa pro zaparkování a jiných běžných problémů dvoustopých motoristů jakéhokoliv většího města. Jedinou věcí, která mě proto zajímá, je co nejlépe splynout s proudem a občas z něj elegantně vyplout.

Důvěřuj, ale prověřuj

Již od útlého věku se tím pravidlem řídím. Všechny předsudky ohledně agregátu, které se mě snaží otrávit, proto nechávám stranou a jdu na věc. Centrum hlavního města je naprosto nejspolehlivější test, jelikož je zde nejen různorodý povrch, ale také zásoba nepředvídatelných situací. Krom poměrně příjemného posazu jezdce a snadného vedení stroje velmi brzy dojde na bližší poznatky o chování skútru. Padesátka neoplývá točivým momentem, což je znát především při rozjezdech z křižovatky, nicméně po dosažení rychlosti cca 30km/h je poměrně živý. Velmi rychle tak jezdec splyne, a pokud se rozhodnete jít vlastní cestou, dokáže tachometr dotlačit dokonce až k osmdesáti kilometrům v hodině.

Zkusíme to silou

Relativně široká řídítka spolu s velkým rejdem a nízkou hmotností skútru zaručují přesné vedení a takřka okamžité reagování na právě vzniklou situaci. Rám je dostatečně tuhý, takže stroj nemá tendence se vlnit. Poněkud slabším prvkem je přední vidlice, které by neškodila větší tvrdost. Proti stabilitě hrají malá deseti palcová kola, která již od pohledu nemají pochopení pro drsnější zacházení s brzdami, protože by se mohla velmi záhy zablokovat. Speedy je však opatřen pouze bubnovkami, z nichž by se zadní dala označit jako velmi slabá a přední za dostačující. Jinými slovy jsem neměl ze zpomalování extra dobrý pocit, ale vždy jsem vše ubrzdil.

Světlo svítí, stěrače stírají

Koukání do zrcátek není protivný sport, ale naopak velmi užitečná činnost. Když už si člověk zvykne, že musí za ostatní myslet, nevadí mu, že se za ně musí také dívat. Zrcátka jsou navíc, na rozdíl od spousty konkurenčních strojů, v praxi použitelná. Reputaci jim snad kazí jen slabé vibrace a mohla by být o nějaký ten centimetr výš, to by bylo k dobru věci. Ovládacími prvky jsem byl mile překvapen. Vše se chová jak má a není třeba se s přepínači prát. Příjemným zpestřením je světelná houkačka. Asymetrická žárovka sice neoplývá světelným výkonem, ale i tak se hodí.

Malý, ale šikovný

Málokdo se vydá na cesty pouze s pár bankovkami a doklady. Na drobné předměty výborně poslouží přední kapsa, helmu a větší položky je možné uložit pod sedlo. Komu by to bylo málo, může jako volitelné příslušenství dokoupit uzamykatelný kufr, který pohodlně připevní na připravený nosič. Rozhodně tam však nemusí vozit kanystřík s benzinem. Udávaná spotřeba 2l naturalu na 100 km je snad snem každého motoristy a místy jsem měl pocit, že skútr jede na vzduch a benzin do nádrže vyrábí.

Text: Jim (jim@bikes.cz)

- České Motocyklové Noviny, 2. červenec 2004